

که انگار او را هرگز نخواهد دید گفت که مواطن خودش باشد.
لی شنگ زنش را به تلغی ترك کرد. اما به خودش امیدواری می داد
که بزودی بازخواهد گشت.

شهر را ترك گفت، و یکبار دیگر خود را در همان جاده ای دید که
قبل از آن گذر کرده بود.

حس می کرد بسیار بد بخت و تنهاست. وقتی از آن رو دخانه
گذشت دریافت که سفرش پایان یافته است.

... و ناگهان خود را در حال مطالعه، در اتاقش یافت و عجیب
اینکه در این مدت طولانی، هیچ چیز اتاقش عوض نشده بود. او فکر
می کرد که مدت زیادی را بیرون از اتاق گذرانده است. اما وقتی به خود
آمد فهمید که تمام اینها چیزی جز خواب و رویا نبوده است.

لی شنگ پلکهایش را مالید و خمیازه ای کشید و وقتی به انتهای
باغ نگاه کرد، دید عده ای کارگر اطراف درخت نارون پیر با غ سرگرم
کار هستند. یکی از آن کارگران روی نرdbام رفته بود و شاخه های درخت
را می برید. لی شنگ رفت تا نگاه دقیق تری بکند. وقتی جلو رسید،
سرکارگر سلام کرد و گفت: «آقا، ما این درخت را قطع می کنیم چون
پیشده و آفت زده است، نگاه کنید! کاملا خالی و پوک است.»
و ضربه ای روی تنه درخت زد که صدای پوک بودن آن به گوش
رسید.

و ادامه داد: «ما به عوض آن درختی جوان تر خواهیم کاشت.»
لی شنگ پیشتر رفت و مورچه های سیاهی را دید که به سوراخهای
ریشه می رفتد و می آمدند. در یک لحظه فهمید آنچه در خواب دیده،
پادشاهی مورچه های سیاه بوده است و آن جاده ای که طی کرده، چیزی
جز همان خیابان وسط باغ نبوده، که برای مورچه ها یک جاده عریض
به نظر می رسد، و آن شهر پربرج و بارو، چیزی جز این درخت نارون نبوده
است، و آن مردم سیاهپوش، همین مورچه های سیاه هستند و آن فاجعه ای

می کرد و لبخند می زد.

لی شنگ دیگر نمی توانست تحمل کند، پیش پادشاه رفت و علت
ناراحتی مردم را پرسید. پادشاه گفت: «پسرم، یک فاجعه بزرگ بزودی
بر ما نازل می شود. سرزین من ما نابود خواهد شد و من از این وحشت دارم
که بیشتر ما از بین برویم.»

لی شنگ گفت: «این چه فاجعه ایست، ما هیچ کاری نمی توانیم
بنکنیم؟»
پادشاه پاسخ داد: «به هیچ وجه، اما تو شاید بتوانی ما را نجات

دهی.»

لی از جا پرید و گفت: «من؟، هر کاری از دستم برباید می کنم،
ولی متأسفانه در تمام عمرم شمشیر به دست نگرفته ام:»

پادشاه لبخند زد و گفت: «به شمشیر نیازی نیست، اگر می خواهی
کمک کنی برو با زنت خدا حافظی کن. من باید تورا به کشورت بازگردانم.»

پادشاه دستانش را تکان داد و او را پی کارش فرستاد.
لی شنگ بسیار غمگین شد. فهمید که دچار دردسر شده اند. نزد

زنش رفت و جریان را گفت و قول داد که بزودی بازمی گردد.
شاهزاده خانم او را به آرامی بوسید و خدا حافظی کرد، و با لحنی

که تهدیدشان می‌کرد، همان بود که داشت اتفاق می‌افتداد. آنها از ریشه کن شدن درخت - که به آنها پناه می‌داد - می‌ترسیدند.

لی شنگ به کارگران گفت: «درخت را قطع نکنید. من این درخت را همانطور که هست دوست دارم. بیایید به عوض آن کار این پول را بگیرید و چیزی بنوشید.»

کارگران متعجب شده بودند. بخاطر پول تشکر کردند. و سایلشان را جمع کردند و رفند.

لی شنگ مدتی کنار درخت ایستاد و به آن خیره شد. سورجه‌ها در هم می‌لولیدند و از سوراخهایی که در پایین تنۀ درخت بود بیرون می‌آمدند و به درون می‌رفتند. او با دقت، مسیری را که در رویايش طی کرده بود دنبال کرد، آن رودخانه عریض، همان جویبار کوچک بود، و آن کوهستان همان چند تکه سنگ. او مدت‌ها منتظر نشست تا مردان سیاهپوش دوباره او را به آن سرزمین برند. ولی آنها هرگز نیامدند.

از این سری منتشر
کرده‌ایم:

- ۱۰۳— رایین هود و دلاوران جنگل
۱۰۴— خرگوش مشغله
۱۰۵— راینسون کروزو
۱۰۶— سفرهای گالیور
۱۰۷— پری دریاگی
۱۰۸— صندوق پرنده
۱۰۹— پسرک بند انگشتی
۱۱۰— فندک جادو
۱۱۱— با نوی چراغ بدست
۱۱۲— شاهزاده موطلانی
۱۱۳— سلطان ریش بزی
۱۱۴— خرا آوازخوان
۱۱۵— آدمک چوبی
۱۱۶— جادوگر شهر زمرد
۱۱۷— سام وحشی
۱۱۸— سک شمال
۱۱۹— آسی در سرزمین عجایب
۱۲۰— اسب سرش
۱۲۱— جک غول کش
۱۲۲— آیا نهو
۱۲۳— آرزوهای بزرگ
۱۲۴— بازمانده سرخ بوستان
۱۲۵— کیم
۱۲۶— دورد نیا در هشتاد روز
۱۲۷— سرگذشت من
۱۲۸— لور نادون
۱۲۹— هکبری فین
۱۳۰— ملا نصر الدین
۱۳۱— گرگ دریا
۱۳۲— قام سایر
- ۱— اردک سحرآمیز
۲— گفش بلورین
۳— نهنگ سفید
۴— فندق شکن
۵— پشه‌بینی دراز
۶— آرتور شاوه دلاوران هیز گر
۷— سندباد بحری
۸— اولیس و غول یاک چشم
۹— سفرهای مارکوبونلو
۱۰— جزیره گنج
۱۱— هایدی
۱۲— شاهزاده‌های پرنده
۱۳— سفید بر قی و گل سرخ
۱۴— شاهزاده و گدا
۱۵— اسپارتاکوس
۱۶— خیاط کوچو لو
۱۷— جزیره اسرارآمیز
۱۸— خلیفه‌ای که لک لکشد
۱۹— دیوید کاپر فلید
۲۰— الماس آبی
۲۱— دن کیشوت
۲۲— سه قفتگدار

سازمان کتابهای طلایع

وابسته به مؤسسه انتشارات امیرکبیر

بها: ۳۰ ریال

طرح جلد از مهرنوش معصومیان